

Recension

Krog och folkparksshowen:

Med anledning att FIRA!

På scenen: Mia Poppe, Johanna Widén, Niclas Strand, Thomas Widén.

Spelplats: Vingåkers Folkets Park

Premiär 1 oktober 2021

Det finns alltid en anledning att fira!

Med denna oemotsagda sanning samlas kvartetten på scenen. Ridån öppnas och stålkastarna omsluter med full spridning premiärpubliken. Lokalen är fullsatt med gäster som nyss avnjutit en trerättersmeny. Föreställningen har börjat. Redan i öppningsouvertyren står det fullständigt klart vilket som är kvällens tema: "Årets temadagar". Dessa små dagliga uppmaningar som tränger sig in i varje datum i årets almanacka. Nästan som små kronologiska appeller som vill tydligt understryker att det finns 365 fullgoda skäl att fira något varje dag; som till exempel: Kanelbullens dag och Räckmackans dag som råka infalla i premiärmånadens oktober.

Det måste sägas redan nu. Det är de fyra artisterna på scenen som starkt engagerade tagit initiativ till att förnya den gamla folkparken. Två av dem har förvisso sina rötter i Vingåker och det kanske har bidraget. Men ingen av de fyra var knappast födda när Folkparken i seklets början skapades som ett uttryck för det breda samförståndet mellan människor. Som såg till att det fanns en mötesplats för nöjen och underhållning. En plats där inte minst de trångbodda i folkhemmets första decennier kunde få ljus, luft, underhållning och glädje. I slutet av 1960-talet fanns det 260 orter i landet som hade sin egen Folkpark. Idag knappt 150 orter. Den lilla tätorten Vingåker är en av dessa benådade platser som fortfarande har kvar sin Folkpark. Denna kväll upplyst i utkanten av samhället något gömd bakom höga sörmländska ekar och tallar.

Nu är vi där och sorlet från den stora samlingssalen möter oss så fort vi passerat den forna biljettkassan framför vändkorsets järnsmidda grind.

Ridån är frändragen och den årslånga resan har börjat. Fort och effektivt går det. Alla dagar blir sin egen sin egen temadag. Föreställningen pulserar, leker sig fram med snabba och sketcher och kommentarer och med ständiga inbjudningar till publiken. Röda dagar blandas med traditionella högtider. Alla hjärtans dag, Internationella kvinnodagen, Stressig Julafton. Synnerligen alkoholpåverkad Nyårsafton, stimmig Midsommarfirandet, ja, det är bara att välja.

De musikaliska vinjetterna, ofta hela låtar, är suveränt anpassade med ständiga infall och associationer. Och för begripligheten - och för säkerheten skull, då och då ledsagade av stillbilder eller filmande sekvenser på storbildsvideo. Kanske också som ett komplement till den begränsade scenografin på en trång folkparksscen.

Föreställningen bubblar och allt faller välrepeterat på plats utan att det spontana tar skada. På scenen står fyra artister med olika personligheter och preferenser och som alla gillar varandra och ger varandra det utrymme som var och en behöver. Alla bemästra sina instrument med den fulländning som den intelligenta årskavalkaden kräver. Johanna Widén förtrollar med sin sång och fiolspel. Mia Poppe imponera med sina sångliga nyanser och stor fallenhet för komik. Niclas Strand med sin erkända känsla för olika sånggenrer finns överallt på scenen, nyfiken med långväxt plastik. Det musikaliska ankaret Thomas Widén prövar hela tiden vilka musikaliska influenser och träffsäkra anslag som på piano och gitarr passar temat för dagen.

Kort sagt alla på scen finns där för att fira allt som går att fira oavsett om det handlar om Fluortantens dag eller den Vegetariska dagen. Det som tål att skämtas om det skämtas det om. Det som kräver en och annan eftertanke får en sådan. Krogshowen fortsätter hela hösten och säkert kommer vissa temadagar att ersättas med andra så småningom. Allt för att bibehålla de två akternas spänst och vitalitet. För så är det: En scenföreställning blir aldrig klar och inget år är det andra likt.

Anders Wällhed
Författare och regissör.